

ELŐFIZETESI ÁR.

Helyben házhoz hordva és vidékre postai megküldéssel
 Egész évre 4 ft — kr.
 Félévre 2 ft — kr.
 Negyedévre 1 ft — kr.
 Egyes szám ára 10 kr.
 Hirdetéseket jutányosan szamitunk.
 Hivatalos hirdetéseknek 100 szögig 1 lrtért közöltetnek.
 Kinestári bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.
 Hirdetéseket s előfizetéseket felves Landesmann M. könyvkereskedése S.-a-Ujhejyben.

SÁTORALJA

Zemplénnvármegye közérdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSEG
 ÉS
 KIADÓHIVATAL

hova a lap szellemi részét illető közl-mények s az előfizetési pénzek, hirdetési kéziratok s díjak és a lap vetküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.
 Sárospatak, Rákóczy-utca (71. sz.)
 Kéziratokat nem adunk vissza.
 Bermentetlen leveleket nem fogadunk el.
 Ny lter minden sora 20 kr

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:

STEINFELD JENŐ.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

RÉZ LÁSZLÓ.

„Nemo“-hoz.

Szeretnék vele nyíltan is megismerkedni, de a mélyen tisztelt szerkesztő úr bizonyos határig terjedő titoktartását ostrom alá venni, szándékomban egyáltalán nincsen. Nemcsak azért, mert én, ki szinte megpróbálkozom alólírott nevem alatt neki válaszolni, egyáltalán cikke által érintve nem vagyok. — hanem főképen azért, mert gyakorta döccsenő stílusáról is azt hiszem felismerni vélem. — Annyival is inkább, mivel cikkének mindjárt kezdetében a feneketlen »kátyuk« örökre kiszáradásáról ábrándozik, ha a felülről jövő légáramlat erősebb mértékben érintené a rozsdásodni kezdő szélmalomhoz hasonlítható közigazgatásunk vitorlát.

Hát tisztelt »Nemo« uram: cikke e részének én bizonyos tekintetben helyt tudnék adni, de csak ha saját háza előtt akar sepregetni, mert feneketlen »kátyuk« megyénknek csak egy bizonyos »Boldog köznek« nevezhető részében vannak. Hanem ez esetben is, ha sepregetni akar, fogja meg a seprő nyelét erősen, s ki vele nyíltan, a mit mondani akar, s ne csaknem érthetetlen nyelven.

Mert mi tudjuk, vagy legalább is tudni véljük, hogy a Boldogközi útrendezést, utmunkálatokat, úti munka erők miként történendő felhasználásának eszközöltetését, az ottani közigazgatási főhatósággal karöltve, egy erős karú, fáradszhatatlan tevékenységű lérszű. önszántából magára vállalva, már is a legszebb eredménnyel

végezte. S úgy a megye által eszközölt, s mint a községi munkaerőknek teljes és tökéletes s kellő időszakban történt kiaknázása által; nem is számítva a legközelebb is kiállítási nagy éremmel kitüntetett szabályozó társulatnak e téren való óriási áldozatok árán történendő segély nyújtását, — a midőn a csatorna fő és mellék metszésein átvonuló útvonalakat is megyei fő és székvárosunk mintájára betonirozott hidakkal látatja el; ma már nincsenek »kátyuk« a »siriádáknak« helye nincs, legálább a felhozott alapokon nem lehet.

A mi pedig azon fantáziáját illeti Nemo uramnak, hogy az alúlról jövő szellő, mely »valami a közigazgatásról« című cikkben lengedezett, megütődve a Sátoralja tövében s azt eredményezte, hogy a méltatlan sérelmek miatt kisajtott könnyeket felszártító apai csók alakjában szállott vissza, egyes közigazgatási hivatalok felülvizsgálása alkalmával; épen tendentiózus voltánál fogva határozatlan kárhozthatató, s mely hallgatással mellőzött negligálás érdemelne; — ha ki nem lógna szavaiból a csupán merő ellenzékieskedés lólába; a midőn csupán azért találja minden tekintetben rendezetnek a két hivatal ügyeinek vezetését, mintha ez mintegy közzönet lenne a lezajlott követválasztás alkalomával a hivatalnoki kar önteláldozó tevékenységeiért. De hát legyen »Nemo« nak az ő hite és meggyőződése szerint, hanem egyet azért engedjen meg nekem is kinyilatkoztatnom, hogy ne nyúljon éretlen fővel és avatatlan kezekkel magasabb színvonalon álló dolgok megítésébe, mert

könnyen a maga fejére eshetik a magasba feldobott kő.

Mert nem is mindenkor hiba, vagy mulasztás az, a mi annak látszik az avatatlanok előtt, mert mindenhatók nem vagyunk sem mi egyesek, sem a közigazgatási hivatal, melynek beismerem lehetnek fogyatkozásai, hibái s gyarlóságai, s még »Nemo« kedvéért azt is mondom, hogy vanna« is; de hogy ezek a fogyatkozások hibák és gyarlóságok oly méretűek legyenek, avagy lehessenek, hogy például egy megyei közigazgatást Augiás tisztításra váró istállójának lehetne elnevezni, ezt én még Zemplénnvármegyében lakó, s közöttünk élő tisztességes embertől nem hallottam. Ugyanazért »Nemo« ezen megjegyzéseire csak azt felelem, hogy hallott ő valamikor harangozni, de hogy honnan, azt már nem tudja.

Mert különben hogyan indúlna el olyan kacsa hírek után, melyet különben e lapok tisztelt szerkesztősége is átvett a többiektől; hogy e megyének érdemekben megöszült, megyéje s hazája iránti lángoló szeretetéből kifolyó kötelességeit mindenkor hiven teljesítő feje, közigazgatásunknak hű öre, oszlopa, — nyugalomba vonul.* — De hát miért is tenné ő ezt, hiszen még csak most élvezheti felülé és lefelé egyaránt méltánylást s elismerést érdemlő tíz évi fáradságos munkáinak gyümölcseit, — s ezek miatt reá háramló osztatlan tisztelet és szeretetet. S »Nemo« nak azon sántikáló hasonlata, »hogy a sár-

* Teved cikkről ur, mi csak a kőszá hirt csafoltuk meg s így a hír terjesztői között nem szerepelhetünk. Szerk

TÁRCZA.

Meghaltak, mert szerettek.

(Elbeszélés.)

Írta: **Illés-házy Endre.**

— A „Sátoralja“ eredeti tárcája —

(Folytatás)

E perczben erős, férfias kopogtatás hallatszik. A másik perczben Hart Ottóné lép a szobába. „Hartenfeldi Hart Ottóné“ mutatja be magát. A bemutatást lekötelő bók s kézszorításával ismétli Andornoki előt.

Meglátva a szoba közepén játszó gyermeket, hozzá futott, s többször átölelé s megcsókolá. „Megbocsát asszonyom“ e szavakkal fordul azután a házi asszonyhoz, hogy magán lakásában háborgatom, de vagy a gyakornok ur feledett el bejelenteni, vagy ügyvéd ur feledte el, hogy egy hölgy vár reá; pedig látja én sokat hallottam Szent-Iványon Önről beszélni; nem mondhatnám hogy hizelegtek volna önnek, de egyhangulag elismerték, hogy a hölgyek iránt kiválóan

előzékeny, most pedig — őszintén megvallom, már untam magam az előszobában.

Andornoki és neje Hartné szokatlan, de mégis kedves fellépése által zavarba hozva, egy-két szokásos bókon kívül alig találtak szót, melylyel zavarukat palástolhatták volna; míg nem Andornokiné szokott egyszerű, keresetlen modorával karon fogva Hartnét, férjétől kisérve a társalgóba vezette.

Önhöz jöttem kedves ügyvéd ur — kezdé itt a beszéde Hartné. — férjem tegnap már volt Önnél, de ön kitoröleg választott, helyesebben ügyünket nem vállalta el. De látja kérem, nekem kizárólag önben van bizalmam, és legyen meggyőződve, hogy engem oly könnyen le nem ráz, mint férjemet. Önnek velem kell jönnie, önnek el kell vállalni ügyünket.

Sokat hallottam önről, s a hallottakból — legyen aszó vagy rossz — ezt a meggyőződést szereztem, hogy az ügyet egvedül ön képes rendbe hozni. Az ügyet férjem megismertette önnel, nemde? Igen! no megvagyok győződve, hogy nagyon rosszul informálta önt. Ez már neki szokása. Ha terveket csak készíteni kellene, akkor ő volna a világ első feltalálója; de mert a keresztül vitel többé kevésbé terhesebb, mint a tervezés, nagyon is az utólsó sorban foglal helyet. Ő mindenbe bele fog, s mikor a kiviteltre kerül a

sor, azt alaposan elrontja, s ekkor rajtam a sor a hibákat helyreütni. Jegyezze azt meg jól ügyvéd ur; izületökön kizárólag én vezetem, s önnek kizárólag velem lesz dolga.

Tehát hol is kezdjem?

Andornokinét kellemetlenül érintették, Hartné szavai de szokva sem léven férje dolgaiba avatkozni, felemelkedett s távozni készült. De Hartné kezineél vissza tartva magához vonta. Maradjon édesem, legyen segítségemre férje megnyerésében; őszintén megvallom nem bízom szónoki képességemben; a hír nem osalt, kissé hidegnek találok férjét, Maradjon kérem. No de térjünk a dologra

A B—Z—i vasutat most építik. Férjem vállalta fel az összes faanyag szállítását. Az összes faanyagot, mi úgy a pályatest, mint az épületek-nél szükséges, mi szállítjuk. A vállalatban több millióig vagyunk érdekelve. Gondolhatja tehát, hogy a legkisebb hiba, a legkisebb balsiker anyagi romlásunkat okozhatja. Férjem első sorban alvállalkozókkal lépett érintkezésbe. Csakhamar belátta azonban, hogy ez uton alig ha rá nem fizet a vállalatra. Ekkor nekem támadt azon eszmém, hogy magunk termeljük ki a faanyagot. Férjem kissé fázott a gondolattól, de en egyet gondoltam, s családomb révén a . . . i közalap-hoz tartozó Pojána-Tomi hegység összes fater

különbön hátkortomam egy külön cikkkel, az *Irodalmi nyavalyákkal* előbukkanok.

Nunc venibus... Letűnt, szép idők visszashajhajtásával *tetszik* vádolni. Nem *tetszett* megérteni, egyébként ezt be *tetszett* is vallani. Hát kérem szépen azt, hogy nemzetünk újból alszik — bizony meg lehet érteni, mert való, igaz: de ne tessék figyelmen kívül hagyni, hogy ez főleg irodalmi tekintetben áll, már pedig ezt bizonyára értette minden figyelmes olvasó. Nem vagyok én lsten és ezt tudja nem is rugdolódom azon, hogy valamely kort *visszasohajtsák*. Igen! céloztam korra, még pedig a *klasszicizmus* és a *nemzetes költészet* korára — mindkettőre csak részben, mint ama korokra, melyekben az irodalom komoly élet-pálya volt, nem mint mostanában holmi hebe-hurgya *mellékfoglalkozás*.

Az idegen szavak használatára vonatkozólag mond valami igazságot *Orior*, de persze ő is *vízet prédikál és bort iszik!* Tény ez és igen helyes köztudomású stilisztikai szabály, hogy „ne használjunk idegen szót akkor, ha egy illető fogalom kifejezésére helyes magyar szavunk van”. ellenkező esetben: igen és én követtem is ezt, mert merő félre értés *Oriortól* az, hogy felsorolt cikkeimben előforduló idegen szavakat. Ejnye! ejnye nem *tetszett* kiérezni cikkemből, hogy azok esupán századvégi idézetek voltak? Nem *tetszett* olvasni, hogy csak áttatjuk magunkat, miszerint fővárosunk halad és igenis nem tudunk kivetközni ősi maradiságunkból — a chablonokat illetőleg!

Ami Palágyi Menyhert *Jelen korára* való célozást illeti, igen céloztam a jeles, egyedüli, komoly értelemben vett, irodalmi (kritikai) lapra nem mintha irodalmi ügynökséggel akarnék foglalkozni avagy hajhászniam nevezett lap kögét, hanem azért, mert tiszteltreméltó, helyes feladatot teljesít. Nagyon téved és igen elfogult *Orior*, ha azt hiszi, hogy a magyar nyelv magától képez helyes szavakat. Nemo nascitur doctus! A vitatás egyik főkéllékének elmulasztását a helyes felfogást azt hiszem, annyira amennyire bebizonyítottam, gyűn a német, a szószállhasogatás. Azzal, hogy azt állítottam, miszerint a hazáról éneklő költőt nálunk boldognak nyilvánítják, nem értendő az, hogy az ilyen költőt egyenesen a Lipót-mezőre szállítják. Tessék elhinni, hogy sokat mondtam azzal: azt t. i. hogy

könyv ajkszelei az érzelmei fölött uralkodni tudó erős lelkű nőt állíta elebe: a modor, melylyel száraz üzleti ügyét oly élenken, oly vonzóan előadta, kiváló szellemre s magas műveltségre vallott.

Hartne talán belátott Andornoki gondolataiba, mert így végzé beszédet.

„Látja ügyvéd ur, en meg vagyok győződve, hogy mi együtt e bajon meg segíthetünk. Férjem ez ügybe többe befolyani nem fog, teljesen az ön belátására bízom az ügyet. Ha megengedi s jónak látja, ott leszek mindenütt, hogy segélyere legyek.”

„Nagyságos asszonyom — válasza — rövid gondolkodás után Andornoki — az ügyet magamévá teszem, ramelem, ha támogatást mire mindenesetre nagy szükségem van — nem tagadja meg tőlem, 14 nap alatt rendbe hoznuk mindent.”

századvégies örülettel a *költők együttalban* kevés kivétellel — valóságos gúnytárgyai. Ki olvas ma verseket, a moesaras próza penészes korában? Éktelen nagy képiisködéssel megveszszük a *hátramaradt irodalmír* (a költő) verseit, ott fityeg asztalunkon, persze — fölváगतlanul. De sőt fölváगतlanul verskötetérről bírálatokat is firkantunk. Az a sok szeltemtleme éllelődes a költőkről nem bizonyítja-e állításom valóságát? Természetesen erre *Oriornak* vagy az a felelete, hogy ezt bizonyára valami *papirkosározott poéta* írja, vagy valami fejre esett *költőmaecenas*. Vagy talán ezzel akarják szétugrasztani a fűzfa Jankók esordáját? Azt hiszem bebizonyítottam céltevéését.

Epedve várom a dráma irodalomról szóló külön cikkét *Oriornak*. Miképpen cáfolja meg azon állításomat, hogy drámai irodalmunk — legalább e jelenkori — nem kozmopolitikus irányu — ezt nem tudom. Majd elvállik. Végre a vizsziházra vonatkozó cáfolat is alaptalan. Ott a műsor, az mindent igazol. Vagy *Orior* is hódol a fővárosi újságírók összebeszélte elvőnek az új színházra vonatkozólag? Elég helytelen!

Legvégül meg kell jegyezmem, hogy semmiféle álarcot, vagy szentvéget nem hordok. Ha kiltem a *századvég* ellen, ezt — azt hiszem — méltán eszelekedtem, mert testben és lélemben magyar vagyok és forrongásba jön minden csepp vérem arra a sok iszonyatos elfajulárra, melyet főleg irodalmi tekintetben — a mai korban tapasztalhatunk. Pessimista vagyok a legnagyobb mértékben, mert minden jó magyar — sajnos — kénytelen ez lenni. Vajha én is (jogosan!) optimista lehetnék, mint — *Orior!*

(— S.)

VEGYES HIREK.

— **Kegyélet és jöteknység.** A s-a-ujbelyi anyahitközség kebelében fennálló Iskolázató Egylet — ez évben már 21 szer gyakorolja nemes tevékenységét még pedig eddig soha el nem ért nagy mérvben, mert míg az első években 20—30 ig rugott a segélyere szorult tanuók száma és 2—300 ft elégendő volt annak fedezésere, most ez évben 82 szegény tanuló vette igénybe az egylet könyörületességét, mely legalább 6—7000 frtnyi költséget vesz igénybe: Kiosztatott 60 ft ára tankönyv, 82 pár csizma, 36 leány- és 64 fiú ing, 13 leányruha, 20 nagy téli kendő, 48 fejkendő, 10 régi és negy új fiukabát, 12 nadrág, 32 sapka. Valóban megható a nemesszivőségnek és emberbaráti szeretetnek ilyen megnyilatkozása és különösen ljáhelyben, hol e hitközségnek mind férfi, mind női tagja annyi oldalról igénybe van véve: it: van a nőiegyelet, betegsegélyező egylet, iskolás gyermekek népkonyhája, a téli hidegben 300—400 ft lapenzgyűjtés s meg annyi nyilvános és titkos adakozás. Es ha azt kérdezőnk, honnan kerül ez mind elő, hát csak a nemes szívek versenyképességere kell ramutatnunk, minden szépnek, jónak nemesnek e kiapadhatatlan forrásara. Egyik varr, másik főz, harmadik gyűjt és addig gyűlesznek, míg a föld alól is előteremtik, a mire szükség van. Es mi a fő a dologban, hogy ez mind tánc és mulatság nélkül kerül elő, mert míg más években az Iskolázató egylet bálja 200—300 frtot jövedelmezett, addig most ily nemes elvezetről le kell mondaní. Miért? Kérdi a gyűles egyik nő tagja — hát csak azért — feleli a másik — a miért nem fogadtuk a püspököt harangszóval az egyszerű faluban: no hát az igaz, hogy most niucs hitalság, ha van is, csak ár nyéka a régi kornak, a mikor egy fiatal ember „Eltanecolom az ingemet, kitanecolom a lelkemet” elvet vallotta, ha koznygról, nemes dolgról volt szó; nem akarok sérteni

senkit, csak szomorú ténynt konstátálók. A szép és lélekelőméltó népesség ma egy hete vasárnap d. u folyt le: ezt megelőzte d. e. az iskolaszék által rendezett Keszenbaum emlék-ünnep, az őr iskola-alapító halálának 67-ik évfordulója alkalmából. Egy tüneményeszerű esemény, egy isteni szikra, nyilatkozott meg az egyszerű, Lengyelországból idezakadt zsidó hitü korcsmáros személyében, ki egy egész életen egyszerű eletmóddal, nélkülözések között gyűjtött összes vagyonát jöteknonyra célra adományozta, és létesített oly intézményt, mely több szárra menő szegény gyermeknek alkalmat adott arra, hogy az ipar, kereskedelem, tudomány, magyarság és hazafiság szolgálatában álljanak, annak a magyarságnak és hazafiságnak, melyet az iskola mindig kötelességének tartott, a boldog emlékü örökhatyónak a végredeletheben kifejtett óhaja értelmében, a gyermekek szívebe plántálni. Az örökhatyón kívül, ki ily nemes intézménynek életet adott, hála és elismerés illeti a Keszenbaum tömeg számvevőszékét, és Kun Frigyes tömeg gondnokot, kik oly önzetlen hűséggel és jó lélekkel sáfárkodnak a reájuk bízott hagyatékkal, hogy a fokozódó szükkséget nemcsak hogy nagyobb mérvben fedezik, de a hajdani laza kezelesnek sok hiányait is pótolta már. A tömeg nemcsak, hogy a nagykoru rokonnak segélyezi, de évenként a családhoz tartozó 7—10 tanuló lát el tanítással, elemlezzéssel és ruhával.

— **Tanítói jubileum** volt Sárospatakon a múlt hó 22 én Sajnosan kellett tapasztalnunk azt, hogy a rendezőség csak kis körben rendezte azt a jubileumot, a mely különben a nagy közönség elé való lett volna. Van még igen sok ember, városunkban is, a ki a tanítói munkát kodást kicsinyli, a ki nem érti, nem akarja megérteni a tanítói működés magasosságát. Maga az iskolaszék is alig volt ott képviselve. Hat a tanítványok serege s a kartársak hol voltak onnan? Vagy távollettükkel kell kifejezést adni annak, hogy két tanferiü ünnepli 25 éves munkálkodásának évfordulóját? Ez az elismerés igen igen hantott sokunkat. Különben az ünnepléy lefolyása következő volt: Szekerák Kálmán esperes plébános üdvözölvén az egybegyűlteket, az ünnepekért küldöttséget menesztett Az ünnepekkel, Mészáros Gyula és Leböczky József a midőn megjelenvén, lelkes éljenzéssel fogadtak. Szekerák buzdító, elismerő beszédet intézve hozzájuk átadta az egyház hívek elismerését tartalmazó takarékpénztári betéti könyvet, mely 150—150 frtról kiállítva. A beszédre mindketten halával eltele választottak s fogadták, hogy a mint a múltban a tanügy követelményeinek megfelelően kötelességök volt, az leend a jövőben is. Mi is szivből kívánjuk az ünnepekteknek, hogy a másik 25 évet is érjek oly munkaszeretettel, oly odaadással s mindenkit egyaránt elismerő buzgalommal, a mint azt eddig is tették.

— **Eljegyzés.** Frissh Vinos magázó dec. 1 én eljegyezte Perlmutter Sámuel kedves és szép leányát Honor kiaszsonny.

— **Gyilkos apa.** Szabó Ferenc Sárospatakon afeletti elkeseredésében, hogy a felesége is gyakrabban néz a kancsó fenekére, mint kellene, gyermekeitől ohaított elsőbben is megszabadulni. E tervét e hó 2-án szándékozott végrehajtani. Azonban a vér látásra, tettétől megremülve, vérengző munkáját abba hagyta, így csak egy místél éves gyermeke lett bűnének áldozata. A gyilkos apát a csendőrség vette gondjaiba s bekisérték az uhelyi börtönbe, hol elmékedhet iszonyu büne fölött.

— **Karavál** ol hercegezsége bevonulása Sárospatakon a hitnallgatókö báljával történik meg a ránk következő farsangon, legalább azt látjuk a következő maghívóból: Meghívó a sárospataki ev. ref. theologia ifjuság 1897 január hó 9-ikén, a városháza termében, saját pénztára javára zártkörű táncestélyt rendez Belépti díj családjegy 3 frt, személyi jegy 1 frt. Az elmaradt joghallgató ifjuság bálját van hán mivel kárpótolni a tánczolni szerető hölgyek és ifjaknak

— **S-a-Ujhelyi város követvetem és piac helyepenz szedesi jogát** Dick Ignác több éve bérlelvén, a bérlet hála a gondviselőnek 1897 évi tavaszán járt. Ha a visszapillantunk az előbbi bérleti időkre, fájdalommal tapasztaljuk iparosaink, kereskedőink de az egész közönség, hogy leti és országos vásárainknak — ha csak a város böles atyjai valami okosát ki nem találunk, vögrátr közölegnek. Ez nem másnak, mint a mostani bérli kvalificálhatlan eljárásának tulajdonítható. Piacunk az idegenek elkerülük s árnikat inkább fáválabb eső városokba szállítják. Ezen bérli a legutóbbi városi közgyűlésen bérleengedést kért. Óva figyel

De mióta arezod látom,
Rózsa nyílik miadon sorban
S esiceregve raknak fészket
A madárrák a bokorban.

Pedig most is porban hever
Letiporva a tört virág:
Oh de ki néz le a porba.
Ha övé az egész világ . . .

Sassi Nagy Lajos.

Dalok.

I

Ne mondja azt senki nekem
Hogy csillag van — csak az egen:
Ide lenn is van a földön.
Délihábos nagy Alföldön.

Ki nem hiszi, győződök meg.
Járja be a szép alföldet
S meglátja, hogy anyai szép lányt
E világon sehol se lát.

II

Oroszában van egy kis lak,
Ott ragyog a legszebb csillag . . .
Nem ragyog úgy egy csillag sem
Mint az a két fekete szem.

Kék ibolya, piros szegfű,
Vörös lóher; négylevelű.
Langyos szellő: mind azt mondja:
E két szemnek, vagyok foglya.

Sassi Nagy Lajos.

Gondolatok.

Az illat néma.

A vers sokkal gyorsabb, sokkal vakmerőbb a
prózánál.

Szemet a szívnek, szívet a szemnek.

Nem az az igaz, a ki elbeszéli a mit lát, ha
nem a ki mondja, a mit tud.

A nyelv nagy áruól.

Az ember áll és vár: az élet hoz és megy: a
halál jön és visz.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. M. V. — *ez.* Hogy az a fiatal ember mit értett ez
alatt és hogyan értette: a métermérték meg a társasági
életben is roppant fontossággal bír. — honnan tudjuk mi
azt nagyságnak megmondani. Nem adatott nekünk a szívek
és vesék vizsgálata. Ez esetben annyival kevesebb, mert
azt a ravaszul mosolygó fiatal embert mi soha sem lát-
tuk. Hogy azonban még is megnyugtassuk nagyságot leg-
alább bizonyos mértékben ama nagy mondás tartalma felől,
ide íratjuk, hogy az a fiatal ember nem okvetlen nagy-
ságot mondott nagyságnak. Mert látja kérem, a mi fiatal
embernek egy nagy része a szépséget is, meg az előkelő-
séget is a méter mértékkel méri meg valóban. (Talan az a
fiatal ember is azok közzé tartozik) meg pedig a képen,
hogy a szépség mértékét a karesuság merleke szerint álla-
pitják meg. A karesuság merleket pedig tudvalevőleg centi-
méterrel mérik. Az előkelőség fokát pedig a keztyu és labbeli
nagyságtól teszik függővé. Megint tudvalevő dolog, hogy
ezeknek a ruhadaraboknak mértéke is a cm. alapján nyugsz-
zik. Ime tehát a társasági életben is nagy szerepet játszik
a méter mérték. Ugy-e, azok a mai gonosz férfiak . . . No
de férfitásink nevében kérjük nagysádeket, hogy ne ille-
jenek el bennünket a maguk javára, mert kegyedek sem
jobbak nálunk. A nők nagy részének is van ilyen kifé-
módott gondolkozása és ilyen megromlott ízlése. Mert talán
azt tudja nagysád is, hogy a nők is szokták a férfiak elő-
kelőségét vizsgálni — külsősegekből is! Így pl. a nők a
férfiak előkelőségét aként vélik teljes precizitással megállá-
pítani, hogy nyakkendőjüknek béleése durva szürkő vászonné
vagy fehér sifonból való, vagy selyem-e. csak az utóbbi
nyakkendő béleésüket veszik komolyan s tartják megféle-

lőeknek. — *Zs. B.* Mar ki van szedve. Jövő számunkban
hozni fogjuk. — *Sch J.* Köszönjük, fel is használtuk.
— *Szerkesztő* Csak folytassa A megkezdett thema igen-igen
halas. — *Omen.* A küldeményt felhasználjuk, azonban ker-
jük a küldeményt úgy feladni, a mint az még novemberben
jött. A folytatást szívesen vesszük. — *Sch Homonna* Kö-
jűk az alare letevesét. Névtelenkétl semmit nem közlünk.
— *K. I. T. Szada.* A tanulmány célját elősegítendő, szí-
vesen küldtük a kért könyveket. — *g. y.* Igaza van, a
jubileumról szóló közlemény a szerkesztő tavalotte, illetőleg
a tördelő felelősege miatt maradt el. 2. Kívánságát
teljesíteni képtelenség, mert az elmondott beszédek, igen
terjedelműek s nehélt túl pedagógiai úznek. Közönségünk
nagy részének kemény dió lett volna.

Hirdetmény.

Van szerencsem Sárospatak város és vidéke
mélyen tisztelt közönségének szives tudomására
juttatni, hogy Sárospatakon a Kossuth Lajos
utczán levő

ékszerész és órás üzletemet

a karácsonyi és újévi ünnepekre való tekintetből
tetemesen megbővítettem. Készletben tartok arany-
ezüst, nickel, aczél férfi és női zseborakát, nyak-
és óralánczokat, karkötőket, fülönfüggőket, nyak-
kendő-tüket, broschokat, gyűrűket, fali és asz-
tali díszorakát, evőeszközöket, pipere tárgyakat
s más eféléket.

Miután berendezett üzletemnek fölve a szolid
ar, a pontos kiszolgálást s a vett áruk valódisá-
gának jótállását, szives tisztelettel kérem a me-
lyen tisztelt közönség becses támogatását.

Spitz Antal

órács és ékszerész.

2—5.

Vérszegények, lábbadozók, sápkórosok, gyengéikédők, láztalan tüdőbetegek számára legjobb gyógyszer a dr. Kun Zoltán-féle
Vérképző labdac 1 üveg 60 darab rózsaszínre cukrozott
labdacsal 1 fnt 80 kr.

Hurut, tüdővész, hideglelés, malária, influenza, tüdő- és gégehurut, gyomorhurutban szenvedők számára legjobb gyógyszer a
dr. Kun Zoltán-féle **Hurutellenes labdac** 1 üveg 60 drb. égszínkék cukorral
bevont labdac ára 1 fnt 80 kr.

Női bajok ellen legjobb szer a dr. Kun Zoltán-féle

Irrigálló por 1 doboz ára 1 fnt 20 kr.

Az arc- és kéz ápolására legjobb kenőcs a dr. Kun Zoltán **Purpurin Crém** 5 nap alatt minden szeplő és maj foltot
eltávolít s a bőrnek gyönyörű bársuny szerű külsőt ad 1 tégey ára 1 fnt 20.

Minden eddig megjelent szájjvizek fölött legjobb a dr. Kun Zoltán-féle **DENTIPURIN SZÁJVIZ** ellenszere a ragályos torokbajoknak is.
1 üveg ára 60 kr.

Kapható a készítőnél **TRSTYÁNSZKY KÁROLY** gyógyszerésznél Sárospatakon, s minden nagyobb forgalmu gyógyszerertárban.
Főraktár: Török József gyógyszerertárban Budapest, Király-utca 12. Dr. Buday Emil gyógyszerésznél Budapest városház-tér. Sátoralja-
Ujhelyben Widder Gyula gyógyszerész urnál.

Az 1895. évi CAIROI s az 1896. évi LONDONI egészségügy kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve.
Orvoai tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármilyen csuszos bántalmái, u. m.: köszvény, csusz, reuma, ischiás, asthma stb. ellen.
Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültébb eseteknél is már egyszeri bedörzsolésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten: **Török József** ur gyógyszerertárban király-utca 12. sz., és dr. **Égger A.** ur gyógyszerertárban vaczi-körut 17. sz.
Ugyezintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerertárban, valamint a készítő

WIDDER GYULA

gyógyszerésznél
SATORALJA-UJHELY 52. szám.

Ugyezintén: Sárospatakon: Kádár Gyula és Trstyánszky Károly; Varánón: Gaál Sándor; Homonnán: Szekerák Ambrus; Tokajban:
Rothfuchs J.; Nagy-Mihályban: Tolvaj Imre urak gyógyszerertárban.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

13—20